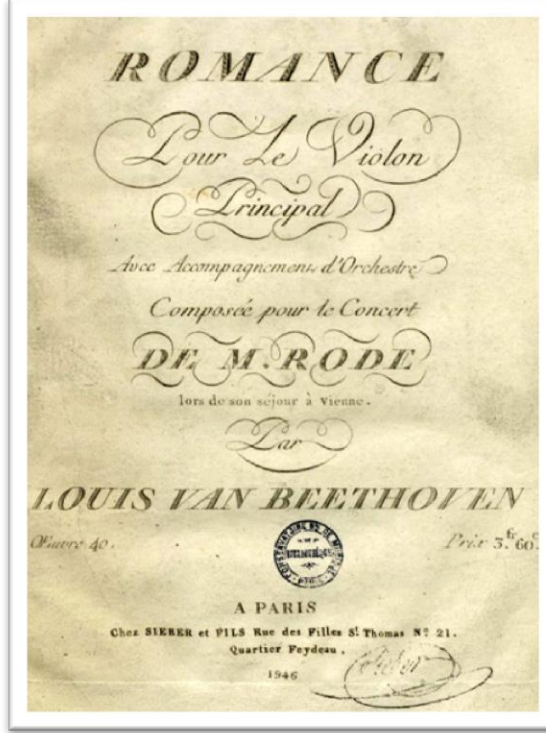

Keman ve Orkestra için Romans No.1, Sol Majör Op.40

* Andante

Beethoven'in 1806'da bestelediği keman konçertosunun daha önceki taslakları bulunamamıştır. Bu nedenle onun 1802 yılında keman ve orkestra için yazdığı iki romans bu konçerto için ön çalışma olarak kabul edilir ve solo keman partisiyle orkestranın diyalogunun uyumunu Beethoven'in böyle denediği öne sürülür.

Solo çalgıları içeren konçertoların ağır bölümlerini oluşturan, ezgisel ve özgür yapıdaki romans türü, özellikle Fransa'da 1760'tan itibaren çok popüler olmuştur. konçertolarda yer alan, halk dili stilinde lirik ve epik yapıda kullanılan bu şiir formu önce aşk şarkısı olarak gelişmiş, sonra da enstrümantal olarak kullanılmıştır. Bu türü ilk kez gelişmiş olarak, özgür biçimde değerlendiren besteci, Beethoven olmuştur; onun romanslarının başarısıyla açılan bı çığır, ileride Berlioz, Svendsen, Dvorak gibi birçok bestecinin bu türde eser yazmasına da yol açmıştır.

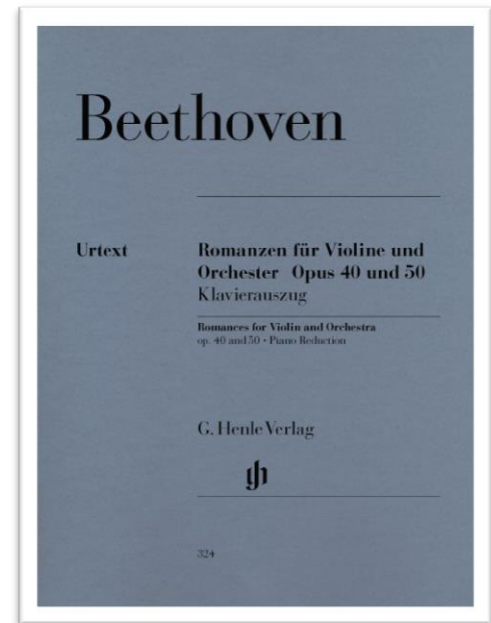
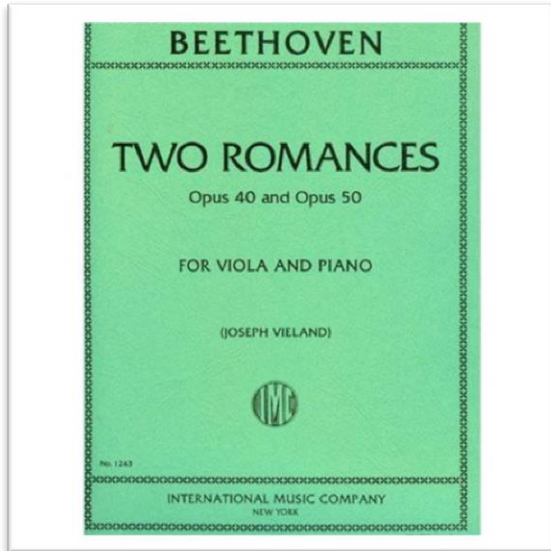
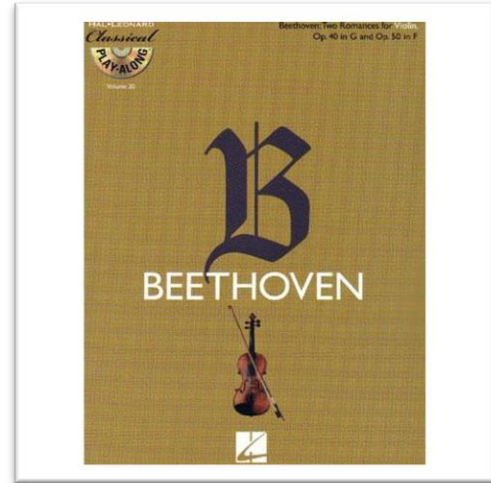
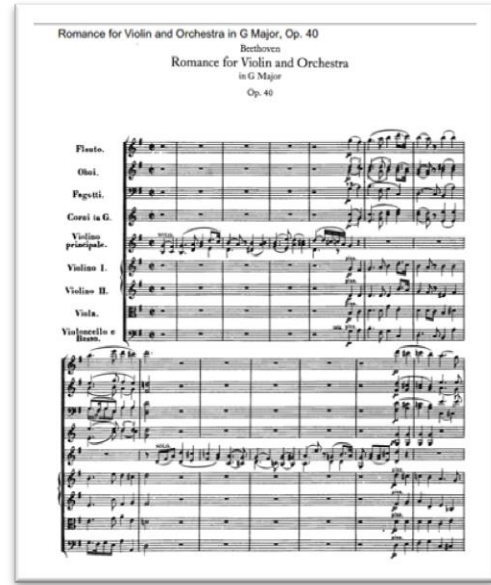
Beethoven'in 6 Ekim 1802'de Heiligenstadt'ta büyük bir üzüntü ve gerilim içinde kaleme

aldığı vasiyetnamesi ile aynı yılda bestelendiği öne sürülen, dinlendirici yapıda ve kendine özgü güzellikleri içeren bu romansların, - ağırca tempoda olmasına karşın - müzik yorumları hiç de kolay değildir ama birer konser parçası olarak da pek çarpıcı kabul edilmezler. Ancak her şeye karşın yine de soylu güzellikleri yanında, konçertant stilin unsurlarını - değişik biçimde de olsa - taşımaları nedeniyle konser salonlarında oldukça sık yer alırlar. Keman ve orkestra için yazılan bu romansların keman-piyano düzenlemelerini de ünlü kemancı Carl Flesch (1873-1944) yapmıştır.

1803'te yayınlanan, ilk kez Beethoven'in arkadaşı, kemancı Schuppanzigh tarafından ancak 1826'da seslendirildiği sanılan Op.40 Romans No.1, Sol Majör tonda, 4/4'lük ölçüde, ağırca (Andante) tempodadır. Eşliksiz, solo kemanın enerjik, çift sesli tını zenginliğiyle sunduğu ana tema daha sonra yaylıların pizzicato eşliğinde, üflemeli çalgılar tarafından yinelenir. Bunu, yine eşliksiz solistin bu kez daha belirginleştirdiği tema izler. Önceleri iki

bölmeli temaların yarılarını tekrarlayarak eşlik eden orkestranın güçlenmesinden sonra keman temayı küçük pasajlarla geliştirir; lirik ve duygusal bir anlatıma başlar. Orkestranın, özellikle üflemeli çalgıların katkısıyla başlayan zarif diyalog, güçlü bir zirveye ulaştıktan sonra üç sert akorla, genelde ağıtsal olan bu Romans sona erer.

(Süre 8')

Beethoven Violin Romance, Op. 40 - Itzhak Perlman, Barenboim, Berliner Philharmoniker

<https://www.youtube.com/watch?v=GhEfIDHfSkA>

Kogan plays Romance (Beethoven Op.40)

<https://www.youtube.com/watch?v=vl5jIN4QjQ8>

Henryk Szeryng plays Beethoven Violin Romance No.1, Op.40

<https://www.youtube.com/watch?v=V-DjcZ7A--U>

Kazım ÇAPACI